

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ทั่วไป

เหตุการณ์แผ่นดินไหวเป็นเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรง และสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงให้กับสังคมมนุษย์ นอกจากนี้เหตุการณ์แผ่นดินไหวยังไม่สามารถคาดการณ์ถึงการเกิดล่วงหน้า จึงส่งผลต่อสังคมมนุษย์ได้อย่างกว้างขวาง แผ่นดินไหวเกิดจาก การเคลื่อนตัวของเปลือกโลกในลักษณะต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดการเสียดสี เกิดความเด่นระหว่าง แผ่นเปลือกโลก และในที่สุดเมื่อถึงจุดที่แผ่นเปลือกโลกไม่สามารถด้านท่านความเด่นได้อีก แผ่นเปลือกโลกก็จะปลดปล่อยพลังงานออกมานะ ซึ่งพลังงานดังกล่าวมีหลายลักษณะ โดยส่วนใหญ่ แผ่นเปลือกโลกออกไปจากจุดกำเนิด ทำให้บริเวณใกล้เคียงจะเกิดการสั่นไหว อย่างไรก็ตาม ใน ปัจจุบันได้มีการเ大道ระวังและเตรียมพร้อมรับมือเหตุการณ์แผ่นดินไหวในระดับที่ดีขึ้น ทว่า เมื่อใดก็ตามที่เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวขึ้นก็ยังพบผู้บาดเจ็บเสียชีวิตและทรัพย์สินอาคาร พังทลาย ดังเช่น เหตุการณ์แผ่นดินไหว ๘.๙ ริกเตอร์ ที่ญี่ปุ่น ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ดัง แสดงในรูปที่ ๑.๑ เป็นเหตุการณ์แผ่นดินไหวและชีนา米ครั้งร้ายแรงที่สุดที่เคยเกิดมาในญี่ปุ่น ซึ่งจากเหตุการณ์นี้พบว่ามีจำนวนผู้เสียชีวิตจำนวน ๑๕,๒๗๑ คน และเศรษฐกิจสูญเสียอย่าง มากมาย ซึ่งร้ายแรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์ในเมืองยังพบกับภัยคุกคามที่น่าเป็นห่วงทั้งจากความ เสี่ยงของการระเบิดของโรงงานไฟฟ้าและกำมันตะรังสีที่รั่วไหลออกไป ความเสียหายดังกล่าว ทำให้เมืองทั้งเมืองตกอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถเพิ่งตัวเองได้ และต้องใช้เวลาฟื้นฟูค่อนข้างนาน

สำหรับประเทศไทยจากข้อมูลการศึกษาวิจัยในเรื่องแผ่นดินไหวทำให้ทราบว่า ในบาง พื้นที่ของประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อเหตุการณ์แผ่นดินไหว เช่น ในภาคเหนือ และภาคตะวันตก นอกจากนี้จากเหตุการณ์แผ่นดินไหวขนาด ๖.๘ ริกเตอร์ในพม่า ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ส่งผลกระทบถึงประเทศไทย ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิต ๑ คน ในจังหวัดเชียงราย และ โบราณสถานประเกศเจดีย์ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งเกิดการพังทลายดังแสดงในรูปที่ ๑.๒ ซึ่ง ทำให้เกิดแผ่นดินไหวตามมาจากการอุบัติเหตุในประเทศไทยในตอนหนีอถึง ๓ แห่ง บทเรียนจาก เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกิดการณ์ตื่นตัวในการที่จะเตรียมพร้อมรับมือแผ่นดินไหว โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในเมืองสำคัญที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของประเทศไทย

รูปที่ ๑.๑ ความเสียหายจากการณ์แผ่นดินไหว ๘.๙ วิคเตอร์ ทีญ่ปุ่น ในวันที่ ๑๑ มีนาคม

๒๕๕๗

รูปที่ ๑.๒ การพั้งทลายของโบราณสถานประเกاثเจดีย์ ในจังหวัดเชียงราย จากเหตุการณ์

แผ่นดินไหวขนาด ๖.๙ วิคเตอร์ในพม่า ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗

๑.๒ ที่มาและความสำคัญของการบูรณะ

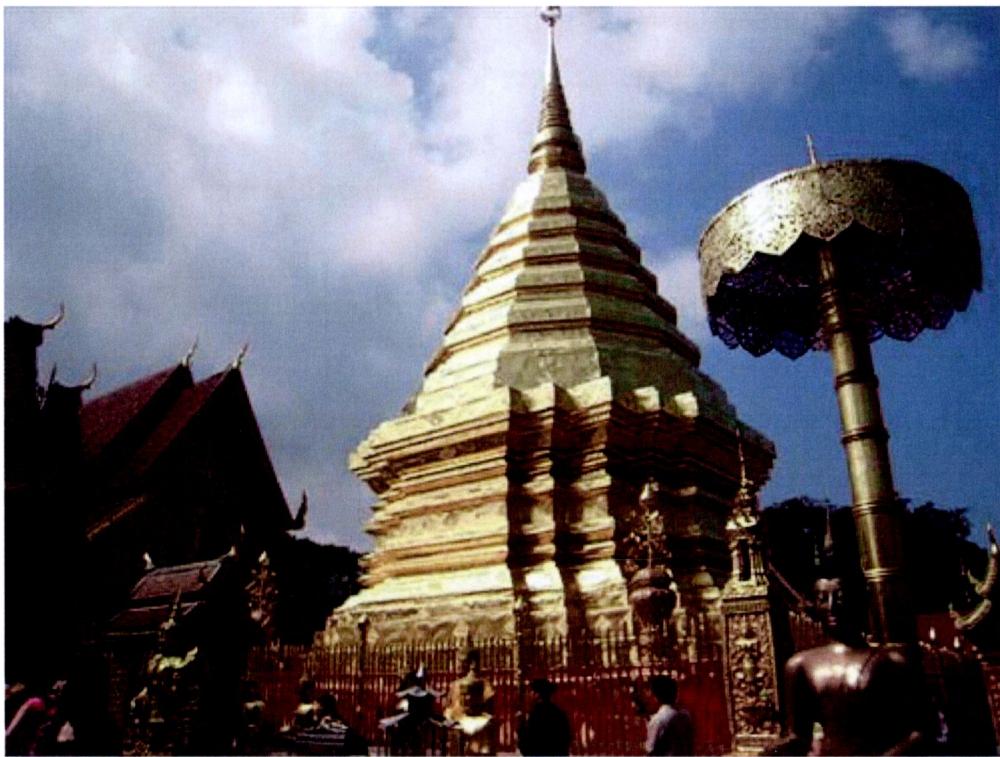
ในประเทศไทยมีสิ่งก่อสร้างที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อยู่เป็นจำนวนมากหลายแห่ง ได้รับยกย่องให้เป็นมรดกโลก ซึ่งโบราณสถานต่างๆเหล่านี้มีความสำคัญในด้านต่างๆเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษาตลอดจนในด้านที่เป็นหลักฐานอ้างอิง จึงเป็นสิ่งที่จะต้องอนุรักษ์โบราณสถานเหล่านี้ให้เป็นมรดกของชนรุ่นหลังสืบไป จากการศึกษาสำรวจพบว่าโครงการสร้างโบราณสถานในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้โครงสร้างอิฐเป็นวัสดุก่อสร้างหลัก

ตั้งแต่ในระดับฐานจนถึงยอด โครงสร้างในลักษณะนี้มีความอ่อนแย แลและเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายได้ง่าย

มีหลายปัจจัยหลายประการที่ทำให้โบราณสถานเกิดความเสียหายหรือเสื่อมสภาพลง เช่น กาลเวลาที่ทำให้บุนก่อซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมประสานระหว่างอิฐก่อเสื่อมลายหรือลีกกร่อนไปซึ่งทำให้โบราณสถานมีความแข็งแกร่งลดลง ในด้านภูมิอากาศ ได้แก่ ความร้อนซึ่งทำให้อิฐเกิดการแตกร้าว หรือน้ำฝนที่ชะล้างทำให้บุนก่อลีกกร่อน ในด้านการทรุดตัวของชั้นดินที่รองรับซึ่งอาจเกิดการทรุดตัวที่ไม่เท่ากัน การเกิดแรงดึงดันในโครงสร้างบางส่วนอันส่งผลให้เกิดการแตกร้าว นอกจากนั้นยังมีหลักฐานบันทึกว่าโบราณสถานในประเทศไทยได้รับความเสียหายเนื่องจากแผ่นดินไหวมาแล้ว

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีการเกิดแผ่นดินไหวที่บ่อยครั้งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ภาคเหนือซึ่งถือเป็นพื้นที่ที่เลี้ยงต่อการเกิดแผ่นดินไหว จึงเป็นเหตุให้โบราณสถานต่างๆเกิดการพังทลาย หรือเกิดความเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโบราณสถานประเภทเจดีย์ เพราะเป็นโครงสร้างที่สร้างจากอิฐก่อซึ่งมีความสามารถในการรับแรงอัดได้ดีแต่รับแรงดึงได้น้อยอย่างเช่นตั้งที่เคยเกิดมาแล้วในอดีตคือ เมื่อปีพ.ศ. ๒๐๘๘ ยอดเจดีย์หลวง จ. เชียงใหม่ หักจากความสูง ๙๖ เมตร เหลือประมาณ ๖๐ เมตร ต่ำกว่าในเดือนสิงหาคม ๒๕๓๒ เกิดแผ่นดินไหวทำให้ยอดนัตเจดีย์วัดพระธาตุดอยสุเทพหัก และเมื่อวันที่ ๑๙ พ.ค. ๒๕๔๐ เกิดแผ่นดินไหวขนาด ๙.๓ ริกเตอร์ ที่ประเทศไทย ส่งผลให้ยอดเจดีย์ломกิตติ อ.เชียงแสน จ. เชียงราย หักตกลงมา

ดังนั้นจากความสำคัญขององค์เจดีย์ และข้อบ่งชี้ด้านแผ่นดินไหว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาถึงพฤติกรรมขององค์เจดีย์ โดยการศึกษาได้พิจารณานำพระธาตุดอยสุเทพ ดังแสดงในรูปที่ ๑.๓ เป็นกรณีศึกษาเมื่อเกิดแผ่นดินไหวขึ้น ว่าจะมีพฤติกรรมอย่างไร และทราบถึงจุดอ่อนต่อขององค์พระธาตุดอยสุเทพอีกด้วย รวมถึงการเสนอแนวทางปรับปรุงเสริมกำลังด้านท่านแรงแผ่นดินไหวเพื่อเป็นการดูแลและบูรณะด้วยพระธาตุดอยสุเทพซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อจังหวัดเชียงใหม่ให้มีความแข็งแรงและมีพฤติกรรมในการต้านทานแรงแผ่นดินไหวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รูปที่ ๑.๓ เจดีย์พระธาตุดอยสุเทพ สัญลักษณ์ และ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับแรงแผ่นดินไหวของเจดีย์

๑.๓.๒ เพื่อประเมินกำลังรับแรงแผ่นดินไหวของเจดีย์

๑.๓.๓ เพื่อนำเสนอแนวทางการเสริมกำลังต้านทานแผ่นดินไหวของเจดีย์ โดยพิจารณาเจดีย์วัดพระธาตุดอยสุเทพเป็นกรณีศึกษา

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ เจดีย์ที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือ เจดีย์พระธาตุดอยสุเทพ

๑.๔.๒ กำหนดให้เจดีย์มี ๒ ลักษณะ คือ ๑. เป็นเจดีย์ทรงตัน เนื่องจากไม่สามารถทำ การเจาะสำราญ ๒. เป็นเจดีย์ที่มีการเสริมกำลังด้วยแผ่นคาร์บอนไฟเบอร์

๑.๔.๓ กำหนดให้คุณสมบัติของวัสดุก่ออิฐในสภาพสมบูรณ์ ไม่มีการเลือมสภาพ ไม่มี การแตกกร้าว

๑.๔.๔ กำหนดให้ฐานเจดีย์ไม่มีการเคลื่อนที่ในแนวแกน X, Y และ Z

๑.๔.๕ กำหนดให้แรงแผ่นดินไหวกระทำในแนวราบ (แกน X) ไม่คำนึงถึงแรงแผ่นดินไหวในแนวตั้ง

๑.๔.๖ กำหนดให้คุณสมบัติของปริซึมขี้รุก่อ เป็นคุณสมบัติที่ได้จากการทดสอบปริซึมขี้รุกใหม่

๑.๔.๗ ทำการวิเคราะห์การเสริมกำลังด้วยแผ่นไฟเบอร์คาร์บอนผสานโดยแท้ และไฟเบอร์คาร์บอน

๑.๔.๘ แผ่นดินไหวที่วิเคราะห์เป็นแผ่นดินไหวที่ทำการแก้ไขและปรับค่าความเร่งตอบสนอง ให้เทียบเท่ากับความรุนแรงของแผ่นดินไหวในพื้นที่

๑.๔.๙ ทำการประเมินความต้านทานแรงแผ่นดินไหว ด้วยการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมไฟโนเต็อิลิเมนต์ ANSYS โดยใช้อิลิเมนต์ Solid แบบ ๘ โนนด ต่ออิลิเมนต์

๑.๔.๑๐ ใช้วิธี Time History Analysis ในการวิเคราะห์การรับแรงแผ่นดินไหว